

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΝΩ ΚΑΛΕΝΤΙΝΗΣ

Σχολ.έτος:2014-2015

" Ανθρωποι που χρησιμοποίησαν τις ιδέες τους και τις σκέψεις τους για να αλλάξουν τον Κόσμο"

Μαθητές: Γρέβιας Ευάγγελος, Δήμου Κατερίνα, Ζαχάρη Ανδριανή, Ζαχάρης Παναγιώτης, Καράλη Παναγιώτα, Κουτσαλάρας Χρήστος, Νάκου Χριστίνα, Ντούλα Ελένη, Στέργιου Γεωργία, Τζίμας Θωμάς, Τζουβάρας Κωνσταντίνος, Τολιάκη Ευαγγελία, Τριανταφύλλου Δήμητρα

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Γεωργούση Χριστιάνα

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	4
---------------	---

ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

- Τα παιδικά του χρόνια .Η οικογένεια του.....6
- Σπουδές στην Αγγλία.....7
- Οι δυσκολίες που αντιμετώπισε.....7
- Το έργο του.....8
- Δέκα θεμελιώδης αρχές του Μαχατμα Γκαντι.....12
- Επτά πράγματα που δεν πρέπει να έχεις σύμφωνα με τον Μαχατμα Γκαντι.....13
- Αποφθέγματα του Μαχατμα Γκαντι.....13

MARTIN ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ

- Η γέννηση του και η οικογενειακή του κατάσταση.....15
- Οι σκέψεις για τις σπουδές του και η αναγκαστική εγκατάλειψη τους.....15
- Η οικογένεια και η μετέπειτα πορεία του.....16
- Η αφορμή για την δημιουργία κινημάτων.....16
- Η πρώτη ομιλία του Κίνγκ και οι απειλές σε βάρος της οικογένειας του.....17
- Η πορεία του σαν πρόεδρος των κινημάτων.....18
- Παρακολούθηση από το FBI.....19
- Απόπειρες δολοφονίας και ο θάνατος του..20

- **Η επανεξέταση της υπόθεσης.....21**

ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ

- **Η πρώτη της δουλεία.....22**
- **Η αγάπη της προς το Θεό.....22**
- **Το έργο της.....22**
- **Η πρόσκληση για την ίδρυση του τάγματος.....23**
- **Το τέλος ενός ξεχωριστού ανθρώπου.....24**

ΕΡΝΕΣΤΟ ΓΚΕΒΑΡΑ ΝΤΕ ΛΑ ΣΕΡΝΑ

- **Οικογένεια, παιδική ηλικία, σπουδές.....24**
 - **Βάπτισμα πυρός στη Γουατεμάλα.....25**
 - **Επανάσταση στη Κούβα.....26**
 - **Πρώτος σταθμός στο Κογκό.....29**
 - **Εγκατάσταση στη Βολιβία.....30**
 - **Τα τελευταία λόγια του Γκεβέρα.....31**
- Βιβλιογραφία.....32**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το θέμα που αποφασίσαμε να ερευνήσουμε είναι άνθρωποι που προσπάθησαν να αλλάξουν τον κόσμο. Κάποιοι από αυτούς είναι ο Μαχάτμα Γκάντι ,ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ η Μητέρα Τερέζα και ο Τσε Γκεβάρα. Αρχικά, διαβάζοντας για αυτές τις ξεχωριστές προσωπικότητες μάθαμε για το έργο τους ,τη ζωή τους και πως κατάφεραν με το δικό τους τρόπο να επηρεάσουν τον κόσμο μόνο με τη δύναμη του μυαλού .Ο Μαχάτμα Γκάντι ήταν πυροδότης τριών από τις σημαντικότερες επαναστάσεις του 20^{ου} αιώνα ,εναντίον της αποικιοκρατίας το κόμμα, των φυλετικών διακρίσεων και της βίας. Ο Γκάντι ήθελε να ελευθερώσει τη χώρα του(Ινδία)χωρίς αίμα-πόλεμο από τους αποικιοκράτες της Αγγλίας. . Ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ δημιούργησε κινήματα , έκανε διαδηλώσεις και ομιλίες κατά των φυλετικών διακρίσεων. Επίσης ,έκανε περιοδείες υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων των Μαύρων και τις μη βίας διοργανώνοντας καθιστικές διαμαρτυρίες και ειρηνικές πορείες.

Η Μητέρα Τερέζα ίδρυσε σχολεία, δίδασκε και βοηθούσε τους τυφλούς, λεπρούς, φτωχούς, αρρώστους , ετοιμοθάνατους καθώς ίδρυσε πολλά νοσοκομεία και λεπροκομεία. Ο Ερνέστο Γκεβάρα ντε λα Σέρνα, γνωστός ως Τσε Γκεβάρα, ήταν Αργεντινός γιατρός, κομμουνιστής Μαρξιστής –Λενινιστής επαναστάτης, ένας από τους αρχηγούς των ανταρτών στην Κούβα και πολιτικός. Συμμετείχε σε κίνημα που πέτυχε την ανατροπή του δικτατορικού καθεστώτος στην Κούβα , αρχικά προσφέροντας της ιατρικές γνώσεις και αργότερα ως μέλος της επαναστατικής κουβανικής κυβέρνησης προωθώντας ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Αρχικά, διαλέγοντας αυτό το θέμα θέλουμε να αφυπνίσουμε τους ανθρώπους , να ανυψώσουμε το πνεύμα στα μάτια του κόσμου, να ξαναγίνουν άνθρωποι με πίστη και αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Για να αλλάξει ο κόσμος θα πρέπει πρώτα να αλλάξει ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος θα πρέπει να αλλάξει τρόπο ζωής ,να ξεφύγει από τον καταναλωτισμό, τον βομβαρδισμό των διαφημίσεων, την εμμονή να αποκτά περισσότερα αγαθά και να καταλήγει δυστυχισμένος , κενός, αλλά να κάνει ένα σκληρό αγώνα για την ανατροπή της κατεστημένης κατάστασης πρώτα στη μικρή κοινωνία του και μετέπειτα σε ολόκληρο το κόσμο .Για να αλλάξει ο κόσμος θα πρέπει να υπάρξει αλληλεγγύη προς τους συνανθρώπους, δικαιοσύνη αλλά και επιμονή έτσι ώστε να πετύχουμε το στόχο μας .Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε ,να μάθουμε και να διαβάσουμε για όλο τον κόσμο όπως επαναστάσεις έτσι ώστε να ανοίξουμε το μυαλό και να διευρύνουμε τις γνώσεις μας . Με συνεχή αγώνα και προσπάθεια θα πρέπει να κατακτήσουμε τα ανθρώπινα ιδανικά όπως η συλλογικότητα ,η δικαιοσύνη , η ισότητα ,η ελευθερία , η ειρήνη, η παιδεία, η ευτυχία και ο σεβασμός της ανθρώπινης ζωής.

ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

Ήταν Ινδός δικηγόρος έγινε ηγέτης ενός λαού και έμεινε στην ιστορία ως παγκόσμιο σύμβολο της ειρήνης. Αποτέλεσε κεντρική μορφή του κινήματος της ινδικής ανεξαρτησίας. Εμπνευστής της μεθόδου παθητικής αντίστασης χωρίς τη χρήση βίας έναντι των καταπιεστών

Τα Παιδικά Του Χρόνια

Η Οικογένεια Του

Ο παππούς του ήταν τοπικός κυβερνήτης του Πορμπαντάρ, πρωτεύουσα μιας μικρής ηγεμονίας του Γκουζαράτ στην Δυτική Ινδία η οποία αποτελούσε στους Βρετανούς. Ο Καράμτσαντ Γκάντι τον διαδέχτηκε. Ο Μοχάντας Καράμτσαντ Γκάντι ήταν το τελευταίο παιδί που απέκτησε από την τέταρτη γυναίκα του.

Ο πατέρας του πέθανε στις 16 Νοεμβρίου 1885 σε ηλικία 63 ετών. Η μητέρα του Πουτλιμπάι ήταν αφοσιωμένη στην θρησκεία, μοίραζε τον καιρό της ανάμεσα στο σπίτι της και στον ναό, νήστευε συχνά και αγρυπνούσε νύχτα και μέρα στο προσκεφάλι όποιου τύχανε να αρρωστήσει από την οικογένεια.

Ο Μαχάτμα Γκάντι γεννήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1869 στο Πορμπαντάρ μια μικρή πόλη στην Δυτική Ακτή της Ινδίας .

Μεγάλωσε σε ένα οικογενειακό περιβάλλον το οποίο ασπαζόταν τις απόψεις του τοπικού θρησκευτικού κινήματος της Γκουτζαράτ Τζαίν που πρέσβευε τις αρχές του μη-τραυματισμού οποιουδήποτε ζωντανού πλάσματος. Το 1876 η οικογένεια μετακόμισε στην πόλη Rajkot .

Οι εκπαιδευτικές συνθήκες στο δημοτικό σχολείο της Πορμπαντάρ ,όπου φοιτούσε ο Μαχάτμα ήταν, τόσο υποτυπώδεις , ώστε τα παιδιά έγραφαν το αλφάβητο στο χώμα με το δάχτυλο. Ευτυχώς γι'αυτόν ο πατέρας του έγινε πρωθυπουργός του τότε κρατιδίου Rajkot. Το 1887 ο Μαχάτμα πέρασε με δυσκολία στις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο της Βομβάης στο κολέγιο Σαμάλντας της πόλης Μπαουναγκάρ. Αλλά η απότομη μεταπήδηση από τη μητρική γλώσσα του την Γκουζαράτ

στην αγγλική τον δυσκόλευε στην παρακολούθηση των μαθημάτων.

Οι Σπουδές Στην Αγγλία

Ο Γκάντι πήρε τις σπουδές του στα σοβαρά και στην προσπάθεια του να βελτιώσει τα Αγγλικά και τα Λατινικά του έδωσε εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Στα τρία χρόνια που έμεινε στην Αγγλία τον απασχολούσαν θέματα προσωπικά και ηθικά. Δυσκολευόταν να προσαρμοστεί με τον δυτικό τρόπο ζωής, φαγητά ντύσιμο και κανόνες συμπεριφοράς. Η χορτοφαγία του ήταν μία μόνιμη πηγή ενοχλήσεων από τους φίλους του. Έγινε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής του συλλόγου χορτοφάγων του Λονδίνου, συμμετείχε στις συνεδριάσεις της και αρθρογραφούσε στο περιοδικό της. Γνώρισε στα οικοτροφεία της Αγγλίας δυναμικούς άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι ήταν ιδεαλιστές και αρκετοί ήταν επαναστάτες που απέρριπταν τις καθιερωμένες αξίες της τελευταίας βικτωριανής περιόδου, κατήγγειλαν τις πληγές της καπιταλιστικής και βιομηχανικής κοινωνίας ,

Οι Δυσκολίες Που Αντιμετώπισε.

Στην Νότια Αφρική ο Γκάντι αντιμετώπισε καταστάσεις που δεν είχε διανοηθεί . Σ'ένα δικαστήριο στο Ντέρμπυ , Ο Ευρωπαίος δικαστής του είχε ζητήσει να βγάλει το τουρμπάνι του εκείνος αρνήθηκε και έφυγε από την αίθουσα . Μερικές ημέρες αργότερα , ενώ πήγαινε με το τρένο στην Πραιτόρια , τον κατεβάσανε βίαια από ένα βαγόνι της πρώτης θέσης . Στη συνέχεια του ταξιδιού ο Ευρωπαίος οδηγός ενός λεωφορείου τον

ξυλοφόρτωσε γιατί αρνήθηκε να παραχωρήσει την θέση του σε κάποιον Ευρωπαίο .

Το Έργο του

Έγινε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής του συλλόγου χορτοφάγων του Λονδίνου, συμμετείχε στις συνεδριάσεις της και αρθρογραφούσε στο περιοδικό της. Στο εστιατόριο χορτοφάγων και στα οικοτροφεία της Αγγλίας γνώρισε δυναμικούς άντρες και γυναίκες που τον μύησαν στη βίβλο και στην Μπαγκαβανγκίτα .

Η πρώτη εμφάνισή του σε δικαστήριο της Βομβάης ήταν θλιβερή. Και, όταν του αρνήθηκαν ακόμη και μια θέση καθηγητή με μερική απασχόληση σε γυμνάσιο της Βομβάης γύρισε στο Rajkot για να ζήσει στη φτώχεια, συντάσσοντας αγώνες.

Η στάση των Βρετανών απέναντι στον Γκάντι ήταν ένα κράμα θαυμασμού , αμηχανίας και καχυποψίας . Εκτός από μια μικρή μειονότητα χριστιανών ιεραποστόλων και προοδευτικών σοσιαλιστών

Οι Βρετανοί τον έβλεπαν στην καλύτερη περίπτωση ,σαν έναν ουτοπιστή και στη χειρότερη ,σαν έναν πανούργο υποκριτή ,ο οποίος φορούσε τη

μάσκα του Βρετανόφιλου για να κρύψει τις πραγματικές του προθέσεις ,που ήταν ή ανατροπή της Βρετανικής κυριαρχίας . Οι τρεις σημαντικότερες εξορμήσεις του των ετών 1920-1922 1930-1934 1940-1942 είχαν σκοπό να προκαλέσουν στους αντιπάλους του αμφιβολίες και ερωτηματικά που θα υπονόμευαν την ηθική αντίσταση τους και θα συντελούσαν μαζί με τις αντικειμενικές πραγματικότητες του μεταπολεμικού κόσμου στο να παραχωρηθεί το 1947 η αυτοκυβέρνηση.

Ήταν ο καταλύτης αν όχι ο πυροδότης τριών από τις σημαντικότερες επαναστάσεις του 20 ου αιώνα, των επαναστάσεων εναντίον της αποικιοκρατίας, το κόμμα των φυλετικών διακρίσεων και της βίας. Ήταν πολυγραφότατος –η έκδοση του συγγραφικού του έργου ξεπέρασε ήδη τους 80 τόμους. Έγραφε κυρίως για να ανταποκριθεί στις ανάγκες των συνεργατών και των οπαδών του και στις απαιτήσεις της πολιτικής κατάστασης ,αλλά στα θεμελιώδη θέματα τον διέκρινε εκπληκτική συνέπεια ,όπως αποδείχεται από το έργο του Αυτοκυβέρνηση της Ινδίας το 1909. Ο Μαχάτμα Γκάντι ίδρυσε το Ινδικό Κογκρέσο του Νάταλ και έγινε ο ακαταπόνητος γραμματέας της πολιτικής αυτής οργάνωσης χάρη στην οποία μπόρεσε να διοχετεύσει στην ετερόκλητη Ινδική κοινότητα το πνεύμα της αλληλεγγύης . Κατέκλυσε τη διοίκηση το νομοθετικό σώμα και τον τύπο με εμπειριστατωμένες αναφορές εκθέτοντας σε συνέχεια στον έξω κόσμο το αίσχος της αυτοκρατορικής διακυβέρνησης που γινόταν εις βάρος των Ινδών υπηκόων της Βασίλισσας Βικτώριας σε μια από τις Αφρικάνικες αποικίες της .Απόδειξη της ικανότητάς του ως αρθογράφος ήταν σημαντικές εφημερίδες όπως οι. <<ταιμς>> του Λονδίνου , ο <<πολιτικός >> και ο <<Άγγλος>> της Καλκούτας σχολίασαν τα δεινά των Ινδών του Νάταλ. Ο Γκάντι δεν ήταν μνησίκακος. Όταν ξέσπασε ο πόλεμος των Μπόρες, το1899 συγκρότησε ένα σώμα τραυματιοφορέων από 1.100 εθελοντές και επωμίστηκε το δύσκολο έργο να πείσει το ετερόκλητο αυτό πλήθος που το αποτελούσαν δικηγόροι, λογιστές, βιοτέχνες, και εργάτες, ότι από τη στιγμή που οι Ινδοί διεκδικούσαν πλήρη πολιτικά δικαιώματα του Νάταλ είχαν καθήκον να σταθούν στο πλευρό του Βρετανικού στέμματος και να υπηρετήσουν

εκείνους τους οποίους θεωρούσαν τυρράνους τους. Η Βρετανική νίκη στο πόλεμο των Μπόερς δεν ανακούφισε τους Ινδούς της Νότιας Αφρικής. Το νέο καθεστώς στηρίχτηκε τελικά στην συνεργασία, αλλά μόνο ανάμεσα στους Μπόερς και στους Βρετανούς. Ο Γκάντι κατάλαβε ότι δεν είχε κατορθώσει να επηρεάσει τους Ευρωπαίους της Νότιας Αφρικής εκτός από μερικούς χριστιανούς ιεραποστόλους και νεαρούς ιδεαλιστές. Το 1906, η κυβέρνηση του Τρανσαβαάλ δημοσίευσε ένα απίστευτο εξευτελιστικό διάταγμα για την απογραφή του Ινδικού πληθυσμού της. Οι Ινδοί οργάνωσαν διαδήλωσαν διαμαρτυρίας στο Γιοχάνεσμπουργκ 1906 και με επικεφαλής τον Γκάντι ορκίστηκαν να αψηφήσουν το διάταγμα αν, παρά την αντίδραση τους, θα εφαρμόζονταν τελικά και να υποστούν κυρώσεις που θα συνεπαγόταν η απειθείας του. Έτσι γεννήθηκε η Σατγιαγκράχα : προσήλωση στην αλήθεια μια νέα τακτική, σύμφωνα με την οποία έπρεπε να επιδιώκει κανείς την επανόρθωση της αδικίας όχι προξενώντας πόνο, αλλά επιζητώντας τον, προβάλλοντας αντίσταση στον αντίπαλο χωρίς μίσος και πολεμώντας τον χωρίς άσκηση βίας. Από το 1915 ως το 1918 ο Γκάντι έμεινε αναποφάσιστος στο περιθώριο της Ινδικής πολιτικής, αποφεύγοντας κάθε ανάμειξη σε πολιτικές κινητοποιήσεις και βοηθώντας τους Βρετανούς στον Α' παγκόσμιο πόλεμο, ακόμη και στρατολογώντας άνδρες για τον Βρετανικό στρατό της Ινδίας. Τελικά η επιμονή των Βρετανών να προωθήσουν τα νομοσχέδια Ραουλάτ που εξουσιοδοτούσαν τις αρχές να φυλακίζουν χωρίς δίκη τους υπόπτους για ανταρσία έφερε τον Γκάντι για πρώτη φορά σε ρήξη με την Βρετανική διακυβέρνηση: κήρυξε έναν αγώνα Σατγιαγράχα. Το αποτέλεσμα ήταν ένας πραγματικός πολιτικός σεισμός, που συγκλόνησε

την Ινδική χερσόνησο την άνοιξη του 1919. Το Φθινόπωρο του 1920, ο Γκάντι ήταν η δεσπόζουσα φυσιογνωμία στον γνωρίζει άλλος ηγέτης της Ινδίας, ίσως δε καμίας άλλης χώρας. Στις 10 Μαρτίου 1922 ο Γκάντι συνελήφθη , δικάστηκε για ανταρσία και καταδικάστηκε σε έξι χρόνια φυλάκιση. Αφέθηκε ελεύθερος τον Φεβρουάριο 1924, ύστερα από μία εγχείρηση σκωληκοειδίτιδας. Τελικά, ύστερα από μια σοβαρή συμπλοκή ανάμεσα στις θρησκευτικές κοινότητες κήρυξε απεργία πείνας τριών εβδομάδων, το φθινόπωρο του 1924 για να τον εισακούσει ο λαός και να ακολουθήσει το δρόμο της μη βίας. Τον Σεπτέμβριο του 1932 ενώ βρισκόταν ακόμη στην φυλακή, άρχισε απεργία πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την απόφαση της Βρετανικής κυβέρνησης να απομονώσει τους άθικτους.

Το 1934 ο Γκάντι παραιτήθηκε από την θέση όχι μόνο του αρχηγού αλλά και του μέλους του κόμματος του κογκρέσου, επειδή πίστευε ότι τα ηγετικά στελέχη του είχαν υιοθετήσει το δόγμα της μη βίας για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας και όχι από πεποίθηση, όπως εκείνος.

- Οι θρησκευτικές αναζητήσεις του Γκάντι είχαν τη ρίζα τους στα παιδικά του χρόνια, στην επίδραση της μητέρας του και του οικογενειακού του περιβάλλοντος, αλλά δέχθηκαν νέα ώθηση μετά την άφιξή του στην Νότια Αφρική. Οι Κουάκεροι φίλοι του στην Πραιτόρια δεν κατόρθωσαν να τον προσηλυτίσουν στον χριστιανισμό, κέντρισαν το ενδιαφέρον του για τις θρησκευτικές μελέτες. Γοητεύθηκε από τα συγγράμματα του Τολστόι για

τον χριστιανισμό, διάβασε το κοράνιο σε μετάφραση, αναδίφηση τις γραφές και τη φιλοσοφία του Ινδουισμού. Η μελέτη της συγκριτικής θρησκειολογίας, οι συζητήσεις με τους ειδικούς και η ανάγνωση θεολογικών έργων τον οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι όλες οι θρησκείες δίδασκαν την αλήθεια, ήταν όμως και ατελείς γιατί <<την ερμήνευαν στενόμυαλα, μερικές φορές στενόκαρδα και πιο συχνά την παρερμήνευαν >>.

10 Θεμελιώδεις Αρχές Του Μαχατμα Γκαντι

- Γίνε εσύ η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο
- Κανείς δεν μπορεί να με πειράξει χωρίς την άδειά μου
- Ο αδύναμος δεν μπορεί ποτέ να συγχωρήσει. Η συγχώρεση είναι το χαρακτηριστικό του ισχυρού
- Δεν θέλω να προβλέπω. Είμαι αφοσιωμένος στην παρούσα στιγμή. Ο θεός δεν μου έδωσε τον έλεγχο της επόμενης στιγμής, αλλά αυτής
-
- Μια ουγκιά δράσης αξίζει περισσότερο από ένα τόνο διδασκαλίας
- Είναι ανόητο να είσαι πολύ σίγουρος για την σοφία σου. Είναι υγιές να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι και οι ισχυρότεροι μπορεί να αποδυναμωθούν και οι σοφότεροι μπορεί να σφάλουν
- Πρώτα θα σε αγνοήσουν, μετά θα γελάσουν με εσένα, μετά θα σε πολεμήσουν, και τότε κέρδισες
- Βλέπω μόνο τις αρετές των ανθρώπων. Αφού δεν είμαι αλάθητος, δεν θα αναλύσω τα λάθη των άλλων

- Ευτυχία είναι όταν αυτά που σκέπτεσαι, αυτά που λες και αυτά που κάνεις, βρίσκονται σε αρμονία μεταξύ τους
- Η συνεχής ανάπτυξη είναι ο νόμος της ζωής. Αυτός που προσπαθεί να διατηρήσει τα δόγματα του για να φαίνεται συνεπής στους άλλους, οδηγεί τον εαυτό του σε λάθος δρόμο

Επτά Πράγματα Που Δεν Πρέπει Να Έχεις, Σύμφωνα Με Τον Μαχάτμα Γκάντι

- 1) Πλούτο χωρίς μόχθο
- 2) Απόλαυση χωρίς συναίσθημα
- 3) Εμπόριο χωρίς ήθος
- 4) Γνώση χωρίς χαρακτήρα
- 5) Επιστήμη χωρίς ανθρωπιά
- 6) Λατρεία χωρίς θυσία
- 7) Πολιτική χωρίς αρχές

Ένα Ευφυές Ρητό Του Γκάντι

Το οφθαλμών
Αντί οφθαλμού
Θα κάνει όλο τον
Κόσμο τυφλό.

Αποφθέγματα Του Μαχάτμα Γκάντι (1869-1948)

- Πρώτα σε αγνοούν, μετά σε κοροϊδεύουν, μετά σε πολεμούν, μετά τους νικάς.
- Η ελευθερία δεν αξίζει τίποτα αν δεν συμπεριλαμβάνει την ελευθερία να κάνεις λάθη.
- Η ικανότητα να συγχωρείς είναι προσόν του δυνατού. Οι αδύναμοι ποτέ δεν συγχωρούν

- Ένα όχι που βγήκε από μια βαθιά πεποίθηση είναι πολύ καλύτερο και πιο μεγαλειώδες από ένα ναι που ειπώθηκε για να ευχαριστήσει η, χειρότερα να αποφύγει φασαρίες
- Ο φόβος έχει κάποια χρησιμότητα, η δειλία όμως δεν έχει καμία
- Κανείς δεν μπορεί να με πληγώσει χωρίς την συγκατάθεση μου
- Τι γνώμη έχω για το δυτικό πολιτισμό? Νομίζω πως θα ήταν καλή ιδέα
- Είμαι έτοιμος να πεθάνω, αλλά δεν υπάρχει σκοπός για τον οποίο να είμαι έτοιμος να σκοτώσω
- Πρέπει να είσαι η αλλαγή που θέλεις να έρθει
- Ο θυμός και η έλλειψη ανοχής είναι εχθροί της ορθής κρίσης
- Σχεδόν ότι κάνεις είναι ασήμαντο, αλλά είναι σημαντικό να το κάνεις
- Ένας άνθρωπος είναι το σύνολο των πράξεών του. Τι έχει κάνει, τι μπορεί να κάνει. Τίποτε άλλο.
- Ένας δειλός είναι ανίκανος να δείξει αγάπη. Αυτό είναι προνόμιο των γενναίων. Μου αρέσει ο χριστός σας, δεν μου αρέσουν οι χριστιανοί σας.
Οι χριστιανοί σας είναι τόσο διαφορετικοί από τον χριστό.
- Αυτοί που λένε πως η θρησκεία δεν έχει σχέση με την πολιτική, δεν ξέρουν τι είναι η θρησκεία

Ο ελεύθερος άνθρωπος μπορεί να είναι ελεύθερος και στο κλουβί της φυλακής του. Η υγιής δυσαρέσκεια είναι προάγγελος της προόδου.

Ο Μαχάτμα Γκάντι δολοφονήθηκε τις 30 Ιανουαρίου 1948, στο Νέο Δελχί της Ινδίας.

Martin Luther King

Η γέννηση του και η οικογενειακή του κατάσταση

Ο Κίνγκ γεννήθηκε στην Ατλάντα της Γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής στις 15 Ιανουαρίου του 1929. Μεγάλωσε σε μια γαλουχημένη οικογένεια δηλαδή μια οικογένεια με αρχές, που βασιζόνταν στο μαύρο κλήρο και αποτέλεσμα αυτών ήταν το γεγονός ότι ο πατέρας του και ο παππούς του ανήκαν στους βαπτιστές ιεροκήρυκες. Η οικογενειακή κατάσταση στην οποία εντάσσονταν η οικογένεια του Κίνγκ, βρισκόταν σε μία μέση θέση και σχετίζονταν άμεσα με τους ιερείς της δικής τους φυλής (Νότια Αμερική).

Οι σκέψεις για τις σπουδές του και η αναγκαστική εγκατάλειψή τους

Στα χρόνια που ακολούθησαν, όταν πλέον ο Μάρτιν είχε ωριμάσει περίπου στην ηλικία των 15 με 16 ετών, είχε δείξει ενδιαφέρον για την Ιατρική και την Νομική. Το γεγονός αυτό, τον ώθησε να φοιτήσει στο κολέγιο του Morehouse, μέσο ενός προγράμματος για ταλαντούχους μαθητές. Από τις επανειλημμένες πιέσεις όμως του πατέρα του, το μέλλον του στο κολέγιο σταμάτησε και αποφάσισε να γίνει κληρικός. Στα τρία χρόνια που ακολούθησαν ο Λούθερ σπούδασε σε κολέγιο με θεολογικό περιεχόμενο (Κρόζερ) στο Τσέστερ όπου αποφοίτησε το 1961, παίρνοντας δίπλωμα θεολογίας .

Η ζωή του έλαβε τέλος στις 4 Απριλίου του 1968 στο Μέμφις του Τενεσσί.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Η οικογένεια και η μετέπειτα πορεία του

Κατά την διάρκεια των σπουδών του στην Βοστόνη, ο Κίνγκ γνώρισε την Κορέτα Σκοτ από την Αλαμπάμα η οποία σπούδαζε μουσική στο Ωδείο της Νέας Αγγλίας . Παντρεύτηκαν το 1953 και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Ο Κίνγκ ήταν εφημέριος της εκκλησίας των βαπτιστών της λεωφόρου Ντεξτερ στο Μοντγκόμερυ της Αλαμπάμα λίγο περισσότερο από ένα χρόνο ήδη, όταν η μικρή ομάδα οπαδών του κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα της πόλης αποφάσισε να αγωνιστεί κατά των φυλετικών διακρίσεων που γίνονταν στα δημόσια λεωφορεία.

Η αφορμή για την δημιουργία κινήματων

Την 1^η Δεκεμβρίου 1955, η Ρόζα Παρκς είχε αρνηθεί να παραχωρήσει τη θέση της στο λεωφορείο σε έναν λευκό επιβάτη και είχε συλληφθεί για παράβαση της νομοθεσίας φυλετικών διακρίσεων που ίσχυε στην πόλη. Έτσι, οι μαύροι της περιοχής δημιούργησαν την "*Ένωση για την πρόοδο*" του Μοντγκόμερυ, με αρχηγό τον Κινγκ, για την καταπολέμηση των φυλετικών διακρίσεων ο Κίνγκ ήταν ένας νέος με σπουδές και είχε εγκατασταθεί πρόσφατα στην πόλη και επομένως δεν είχε εχθρούς. Στις 26 Ιανουαρίου του 1956, ο Κινγκ συνελήφθη για υπέρβαση του ορίου ταχύτητας και φυλακίστηκε, λόγω της προεδρίας του, στην Ένωση. Τέσσερις ημέρες αργότερα (30 Ιανουαρίου), το σπίτι του δέχθηκε

βομβιστική επίθεση. Στις 21 Φεβρουαρίου, καταδικάστηκε με άλλους 88 μαύρους, λόγω της στάσης τους απέναντι στο νόμο για τα λεωφορεία. Στις 20 Δεκεμβρίου του 1956, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε αντισυνταγματικές τις φυλετικές διακρίσεις στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Έτσι, το κίνημα του Κινγκ πήρε την πρώτη του μεγάλη νίκη. Στις 8 Αυγούστου του 1957, ο Κινγκ ίδρυσε τη *"Συνδιάσκεψη της Χριστιανικής Ηγεσίας των Πολιτειών του Νότου"* ή αλλιώς *"Χριστιανική Διάσκεψη του Νότου"*, με επικεφαλής τον ίδιο. Οι μαύροι των Νότιων Πολιτειών τού συμπαραστάθηκαν ένθερμα και έτσι, ο Κινγκ ξεκίνησε τις ανθρωπιστικές περιοδείες του, ανά το κράτος, υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων των μαύρων και της μη βίας, διοργανώνοντας καθιστικές διαμαρτυρίες και ειρηνικές πορείες.

Η πρώτη ομιλία του Κίνγκ και οι απειλές σε βάρος της οικογενείας

Κατά την πρώτη του ομιλία με την ιδιότητα του προέδρου της οργάνωσης ο Κίνγκ είπε :

« Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να διαμαρτυρηθούμε. Επί πολλά χρόνια έχουμε δείξει απίστευτη υπομονή. Έχουμε δημιουργήσει μερικές φορές στους λευκούς αδερφούς μας την εντύπωση ότι μας αρέσει ο τρόπος με τον οποίο μας μεταχειριζόταν. Ήλθαμε εδώ όμως απόψε για να λυτρωθούμε από την υπομονή εκείνη που μας κάνει να υπομένουμε οτιδήποτε λιγότερο από την ελευθερία και την δικαιοσύνη »

Παρά το ότι το σπίτι του δυναμιτίστηκε και η ζωή του πατέρα του απειλήθηκε, ο Κίνγκ δεν εγκατέλειψε την πίστη του στην τελική νίκη. Έναν χρόνο και μερικές εβδομάδες αργότερα οι μαύροι του Μοντγκόμερυ

πέτυχαν τον σκοπό τους: την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων στα λεωφορεία της πόλης.

Η πορεία του σαν πρόεδρος των κινημάτων

Στις 23 Ιουνίου του 1958, πραγματοποιήθηκε η ιστορική συνάντηση του Κινγκ με τον Πρόεδρο Ντουάιτ Αϊζενχάουερ. Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1958, ο Κινγκ μαχαιρώθηκε στο θώρακα, στο κέντρο του Χάρλεμ, από την Αϊζόλα Κάρρυ. Από το Φεβρουάριο μέχρι τον Μάρτιο του 1959, ταξίδεψε και έμεινε στην Ινδία, ως προσκεκλημένος του Ινδού πρωθυπουργού, Νεχρού. Στις 24 Ιανουαρίου του 1960, ο Κινγκ μετακόμισε στην Ατλάντα και ορίστηκε πάστορας, στην ίδια εκκλησία με τον πατέρα του. Στις 22 Ιουνίου του ίδιου έτους, συναντήθηκε με τον υποψήφιο Πρόεδρο, Τζων Κέννεντυ. Στις 19 Οκτωβρίου του 1960, συνελήφθη για καθιστική διαμαρτυρία στον μπουφέ ενός πολυκαταστήματος στην Ατλάντα και φυλακίστηκε, αφού αρνήθηκε να πληρώσει εγγύηση. Στις 16 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, συνελήφθη, κατά τη διάρκεια διαδήλωσης στο Ώλμπανυ, ενώ στις 27 Φεβρουαρίου του 1962, καταδικάστηκε με την κατηγορία της παράνομης διαδήλωσης. Στις 16 Οκτωβρίου της ίδιας χρονιάς, ο Κινγκ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο, πλέον, Τζων Κέννεντυ, ζητώντας την άμεση κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων.

Κατά την περίοδο από το 1960 ως το 1965 η δημοτικότητα και επιρροή του Κίνγκ έφτασε στο αποκορύφωμά της. Η τακτική της ενεργού μη βίας (διαδηλώσεις , πορείες διαμαρτυρίες) κέρδισε την θερμή συμπαράσταση μεγάλου αριθμού Μαύρων και φιλελεύθερων Λευκών σε όλες τις περιοχές της χώρας και βρήκε υποστήριξη από τις κυβερνήσεις των

επόμενων προέδρων Κένεντι και Λύντον Τζόνσον . Υπήρξαν επίσης και σοβαρές αποτυχίες , όπως στο Ώλμπανυ της Τζορτζια (1961-1962), όπου ο Κινγκ και οι συνεργάτες του δεν πέτυχαν τους στόχους τους στον αγώνα τους κατά των φυλετικών διακρίσεων που επικρατούσαν στα πάρκα και σε άλλους δημόσιους χώρους .

Παρακολούθηση από το FBI

Ο -ανοιχτά ρατσιστής- αρχηγός του Α, Έντγκαρ Χούβερ πίστευε πως, ο Κινγκ ήταν όργανο υπόπτων κομμουνιστών. Ο Χούβερ προσπάθησε μέσω κοριών να τον παγιδεύσει αποδεικνύοντας ότι, ο Κινγκ ήταν προδότης των Ηνωμένων Πολιτειών. Το 1963, ο Τέϋλορ Μπραντς έγραψε σε μελέτη του, για το κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων ότι ο Χούβερ ήταν τόσο σίγουρος για την ενοχή του Κινγκ, ώστε το FBI δεν τον ειδοποιούσε καν για τις απειλές της ζωής του. Ωστόσο, το μόνο που κατάφεραν να ανακαλύψουν ήταν ερωτικές εξωσυζυγικές σχέσεις του Κινγκ, των οποίων μαγνητοφωνημένο υλικό έστειλαν στη γυναίκα του, προς το τέλος του 1964, με σκοπό να οδηγήσουν τον ίδιο στην αυτοκτονία, ενώ στην οικία των Κινγκ στέλνονταν και πολλές απειλητικές επιστολές. Λέγεται ότι για να τα καταφέρει όλα αυτά ο Χούβερ είχε την πλήρη κάλυψη του Γενικού Εισαγγελέα, Ρόμπερτ Κέννεντυ, καθώς, στις 10 Οκτωβρίου τού 1963 επέτρεψε την παγίδευση του τηλεφώνου του Κινγκ. Πολλά χρόνια αργότερα ο Καρλ Ρόουαν, ο οποίος είχε υπηρετήσει στις κυβερνήσεις Κέννεντυ και Τζόνσον, ισχυρίστηκε πως, αμφότεροι οι Πρόεδροι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής γνώριζαν για τις δράσεις του Χούβερ.

Η απόπειρες δολοφονίας και ο θάνατος του

Στις 3 Απριλίου του 1968, ο Κινγκ και οι συνοδοί του κατέλυσαν στο δωμάτιο 306 του ξενοδοχείου Lorraine του Μέμφις. Είχε πάει στο Τενεσί για να συμπαρασταθεί στους αγωνιζόμενους αφροαμερικανούς οδοκαθαριστές της πόλης, παρά τα απειλητικά τηλεφωνήματα που είχε δεχθεί.

Σε ένα από αυτά, ο άγνωστος που τηλεφώνησε είπε ότι στο αεροπλάνο που θα τον μετέφερε είχε τοποθετηθεί βόμβα, που τελικά αποδείχθηκε φάρσα. Ο μαύρος ηγέτης θεώρησε ότι ήταν άλλη μια απειλή από τις πολλές που δεχόταν καθημερινά, η οποία δεν θα τον σταματούσε από το να τεθεί επικεφαλής της μεγάλης απεργιακής πορείας.

Εκείνη την ημέρα, κατά τη διάρκεια ομιλίας του σε εκκλησία Βαπτιστών, δεν παρέλειψε να αναφερθεί στις απειλές, λέγοντας πως «ό,τι γίνει θα είναι θέλημα Θεού». Την επόμενη ημέρα όλα κύλησαν χωρίς κανένα πρόβλημα.

Στις 6 το απόγευμα ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ στεκόταν ακριβώς έξω από την πόρτα του δωματίου του, στον δεύτερο όροφο του ξενοδοχείου Lorraine. Μαζί του ήταν ο αιδεσιμότατος Τζέσε Τζάκσον και ο μουσικός Μπεν Μπραντς. Ξαφνικά ακούστηκε ένας πυροβολισμός.

Ο Κινγκ έπεσε κάτω χτυπημένος στο δεξί μάγουλο. Η σφαίρα είχε συντρίψει το σαγόνι του. Αιμόφυρτος είπε στον Μπραντς: «Να παίζετε το «Take my hand, precious Lord» στην αποψινή συγκέντρωση, όσο πιο όμορφα μπορείτε». Μια ώρα αργότερα ξεψύχησε στο νοσοκομείο Σεντ Τζόσεφ του Μέμφις. Ήταν μόλις 39 ετών. Μόλις ανακοινώθηκε από τα μέσα ενημέρωσης η δολοφονία, σε περισσότερες από εκατό πόλεις των

ΗΠΑ ξέσπασαν σοβαρά επεισόδια ανάμεσα στους αφροαμερικανούς και την αστυνομία, που κράτησαν μέρες.

Στις 9 Απριλίου του 1968, ο Λίντον Τζόνσον κήρυξε εθνικό πένθος και 300 χιλιάδες κόσμος παραβρέθηκε στην κηδεία του μαύρου ιερέα από την Ατλάντα.

Η επανεξέταση της υπόθεσης

Στα τέλη της δεκαετίας του '70, η υπόθεση άνοιξε και πάλι και το νέο πόρισμα των αρχών ανέφερε ότι υπήρχε πιθανότητα ο δράστης να μην είχε ενεργήσει μόνος του. Για πρώτη φορά ενεπλάκη το όνομα του Λόιντ Τζόουερς.

Ήταν ένας ιδιοκτήτη μπαρ και πιθανολογούσαν τη συμμετοχή του στη δολοφονία, χωρίς όμως απράνταχτα στοιχεία.

Η οικογένεια του Κινγκ ζήτησε την επανεξέταση της υπόθεσης μετά το θάνατο του Τζέιμς Ερλ Ρέι και το δικαστήριο έκρινε ένοχο τον Λόιντ Τζόουερς. Η κατηγορία ήταν ότι είχε λάβει εκατό χιλιάδες δολάρια για να οργανώσει τη δολοφονία με άγνωστους συνεργούς. Το υπουργείο Δικαιοσύνης όμως, έκρινε ότι δεν προέκυπταν στοιχεία συνωμοσίας και έτσι ο Τζόουερς αφέθηκε ελεύθερος.

ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ

Η Μητέρα Τερέζα γεννήθηκε στα Σκόπια 26 Αυγούστου του 1910. Το αρχικό της όνομα ήταν Άγκνες Γκότζα Μπογιατζίου, και καταγόταν από την Σκόρδα της Αλβανίας. Έλαβε την ινδική υπηκοότητα. Η Agnes Gonxha Bojaxhiu ή αλλιώς Μητέρα Τερέζα ήταν το

τρίτο παιδί και τελευταίο αλβανόφωνων καθολικών Nicola και Dranafile Bojaxhiu. Ο πατέρας της ήταν αυτοδημιούργητος ,βλάχικης καταγωγής ,πετυχημένος επιχειρηματίας και πέθανε όταν η Μητέρα Τερέζα ήταν μόλις οχτώ ετών. Αφού ο πατέρας πέθανε η μητέρα της και όλη η οικογενειά της αναγκάστηκε να ξεπουλά οικογενειακά κειμήλια και εργόχειρα για να επιβιώσουν.

Η πρώτη της δουλειά

Δούλεψε για πρώτη φορά ως δασκάλα σε ένα σχολείο στην Καλκούτα το 1937 όπου δίδαξε ιστορία και γεωγραφία και ύστερα σπούδασε νοσηλευτική.

Η αγάπη της προς το Θεό

Στην τρυφερή ηλικία των δώδεκα ετών, η Μητέρα Τερέζα μεγαλώνοντας σε ένα θεοσεβούμενο πλαίσιο, ένιωσε το κάλεσμα για να υπηρετήσει τον θεό ως καλόγρια. Έτσι αποχαιρέτησε την οικογένεια της τον Σεπτέμβριο του 1928 και έφυγε για την Ιρλανδία και ύστερα για την Ινδία ξέροντας ότι δεν θα ξαναέβλεπε ποτέ την μητέρα της και τις αδερφές της.

Το Έργο της

Το έργο της ήταν πολύ σημαντικό αλλά και φιλανθρωπικό. Πιο συγκεκριμένα ,με όλη της την προσπάθεια βοήθησε αρρώστους και φτωχούς σε όλο τον κόσμο .Η Μητέρα Τερέζα ξεκίνησε το φιλανθρωπικό της έργο στις φτωχογειτονιές της Καλκούτας της με αφορμή το γεγονός ότι βρήκε μερικά παιδιά και περιηγήθηκε για λίγο στους καταυλισμούς. Συνειδητοποίησε ότι οι συνθήκες εκεί ήταν άθλιες καθώς είδε παιδιά να κάνουν μάθημα στην ύπαιθρο. Έτσι, αυτόνομη και αβοήθητη αποφάσισε να νοικιάσει η ακούραστη καλόγρια μια μικρή καλύβα και τη μετέτρεψε σε αίθουσα διδασκαλίας .Επίσης, βοήθησε τις οικογένειες των μαθητών της προσφέροντάς τους

απεριόριστη αγάπη και ελάχιστες ιατρικές γνώσεις. Ίδρυσε το τάγμα των Αδελφών του Ελέους στην Καλκούτα το 1950. Επιπρόσθετα, άνοιξε είκοσι πέντε Οίκους στην Ινδία και αργότερα πήγε σε άλλες εκατό χώρες του κόσμου μέχρι το 1960. Το 1950 το τάγμα της έλαβε την κανονική έγκριση του πάπα ιβ΄ και το 1965 κατέστη ένα από τα τάγματα που υπάγονται απευθείας και μόνο στον πάπα. Ίδρυσε πολλά κέντρα βοήθειας μεταξύ αυτών των τυφλών , των ηλικιωμένων , των λεπρών , των ανάπηρων και των ετοιμοθάνατων. Το 1964 ο πάπας Παύλος ΣΤ΄ κατά το ταξίδι στην Ινδία παραχώρησε στην Μητέρα Τερέζα το επίσημο αυτοκίνητό του το οποίο η ίδια έσπευσε να θέσει σε πλειστηριασμό έτσι ώστε να ενισχύσει οικονομικά το λεπροκομείο της. Το 1963 η Ινδική Κυβέρνηση απέμεινε στην Μητέρα Τερέζα την διάκριση Παντμάσρι (Άρχοντας του Λωτού) για να τιμήσει τις υπηρεσίες της προς τον λαό της Ινδίας .

Η πρόσκληση για την ίδρυση του τάγματος

Ύστερα, κατά την περίοδο του 1968 προσκλήθηκε στην Ρώμη για την ίδρυση ενός παραρτήματος του τάγματος της , στελεχωμένο ειδικά από τις Ινδές μοναχές .Είχε συγκεντρώσει εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια από φιλανθρωπίες και εράνους .Μέχρι το 1970 τα ιδρύματά της μόνο στην Καλκούτα είχαν σώσει από το θάνατο οχτώ χιλιάδες άπορους . Το ιεραποστολικό αυτό έργο της αναγνωρίστηκε και τιμήθηκε στις 6 Ιανουαρίου του 1971 από τον πάπα Παύλο που της παρέδωσε για πρώτη φορά το βραβείο Ειρήνης Πάπα Ιωάννη ΚΓ΄ .

Το τέλος ενός ξεχωριστού ανθρώπου

Η Μητέρα Τερέζα πέθανε πέντε Σεπτεμβρίου του 1997 σε ηλικία ογδόντα επτά ετών από ανακοπή καρδιάς στην Ινδία.

Γενικά , η Μητέρα Τερέζα αφιέρωσε τη ζωή της σε ένα δικαιότερο κόσμο και έμελλε να γίνει ένα διεθνές ορόσημο για την έννοια της ανθρώπινης αλληλεγγύης .

ΕΡΝΕΣΤΟ ΓΚΕΒΑΡΑ ΝΤΕ ΛΑ ΣΕΡΝΑ

Οικογένεια-Παιδική Ηλικία-Σπουδές

Ο Ερνέστο Γκεβάρα Ντε Λα Σέρνα. Γεννήθηκε 14 Ιουνίου 1928 στο Ροσάριο της Αργεντινής και πέθανε 9 Οκτωβρίου 1969 στη Λα Ιγκέρα γνωστός ως Τσε Γκεβάρα έζησε στο μεσοαστικό περιβάλλον της οικογένειας του. Η μητέρα ήταν το πρόσωπο κλειδί στη ζωή του Τσε. Πολύ νέα παντρεύτηκε τον κ. Ερνέστο Γκεβάρα είχε μείνει έγκυος πριν το γάμο πράγμα απαράδεκτο για οικογένειες ευγενών στις οποίες ανήκαν. Στην ηλικία των 15 ημερών είχε πνευμονία και αυτή ήταν η αιτία για το άσθμα του, σαν παιδί περνούσε ώρες κλεισμένος σε δωμάτια όπου εισέπνεε φάρμακα πράγμα που τον έκανε να αγαπήσει το διάβασμα του άρεσε να εξερευνά ιστορικά και περιπετειώδη βιβλία. Περνούσε την ώρα του με βιβλία, επίσης όταν ένιωθε υγιής μετά από της περιόδους αυτές της απομόνωσης έψαχνε τολμηρές εξωτερικές αθλητικές δραστηριότητες για να ξεπεράσει την φυσική του ανεπάρκεια με επικίνδυνες αναζητήσεις: περπατούσε σε σωλήνες, πάνω από φαράγγια έμπλεκε σε καβγάδες με συμμορίες σαν

πολύ νέος. Παρόλα αυτά συνέχισε τις σπουδές του και το 1953 όταν τελείωσε το λύκειο, πήρε το πτυχίο στην ιατρική και στο τελευταίο έτος στο πανεπιστήμιο γύρισε όλη την χώρα με σκοπό να γνωρίσει ανθρώπους.

Βάπτισμα πυρός στη Γουατεμάλα

Αφού πρώτα είχε πάρει μέρος στο καθεστώς εναντίων του προέδρου. Άρχισε μία σειρά από περιοδείες στις χώρες της Λατινικής Αμερικής για να μελετήσει την κοινωνικοπολιτική τους κατάσταση. Ταξίδεψε στη Γουατεμάλα, με ενδιάμεσους σταθμούς τη Βολιβία, το Περού, τον Παναμά, την Κόστα Ρίκα, τη Νικαράγουα και το Ελ Σαλβαδόρ. Εκεί γνώρισε την Περουβιανή οικονομολόγο Ίλδα Γκαδέα, η οποία εργαζόταν στην κρατική υπηρεσία του Ινστιτούτου Προώθησης της Παραγωγής. Η Γκαδέα ήταν εξόριστη εξαιτίας της συμμετοχής της στη Λαϊκή Επαναστατική Αμερικανική Συμμαχία του Περού, και διέθετε γνωριμίες με πολιτικά πρόσωπα. Με τη βοήθειά της, ο Γκεβάρα ήρθε σε επαφή με ένα ευρύ κύκλο εξόριστων και αριστερών διανοουμένων. Κατά το δεύτερο μήνα της παραμονής του στη χώρα, και ενώ η πολιτική της κατάσταση εντεινόταν λόγω των μεταρρυθμίσεων του φιλελεύθερου λαϊκού καθεστώτος του προέδρου Χακόμπο Άλμπενς, ο Γκεβάρα πραγματοποίησε τις πρώτες του επαφές με πολιτικούς της κυβέρνησης. Στις 15 Φεβρουαρίου του 1954 ανέφερε σε επιστολή του προς τη θεία του πως είχε λάβει οριστικά θέση υπέρ της κυβέρνησης της Γουατεμάλας, επιλέγοντας το κομμουνιστικό Εργατικό Κόμμα και σχετιζόμενος με άλλους αριστερούς

διανοούμενους. Στα τέλη του ίδιου μήνα, κατέγραψε επίσης την πολύ κακή οικονομική του κατάσταση.

Για ένα σύντομο διάστημα, ο Γκεβάρα εγκατέλειψε τη Γουατεμάλα και μετέβη στο Ελ Σαλβαδόρ, προκειμένου να ανανεώσει τη βίζα παραμονής του. Λίγο μετά την επιστροφή του, επιχειρήθηκε από τη CIA ένοπλη δράση, με επικεφαλής το συνταγματάρχη Κάρλος Καστίγιο Άρμας, για την ανατροπή της κυβέρνησης του Άρμπενς και με αφορμή την άφιξη ενός πλοίου με όπλα από την Τσεχοσλοβακία. Ο Γκεβάρα συμμετείχε στην ένοπλη πολιτοφυλακή της κομμουνιστικής νεολαίας που αντιστάθηκε, αλλά παρά τη διάθεσή του να αγωνιστεί στο μέτωπο, κατετάγη τελικά ως γιατρός. Στις 27 Ιουνίου, ο Άρμπενς ανακοίνωσε την παραίτησή του και αναζήτησε άσυλο στη μεξικανική πρεσβεία. Ο Γκεβάρα, επίσης καταζητούμενος του νέου καθεστώτος, αναζήτησε άσυλο στην πρεσβεία της Αργεντινής κατόπιν προτροπής του φίλου του, Σάντσες Τοράνσο. Οι πολιτικές εξελίξεις στη Γουατεμάλα σημάδεψαν βαθιά τον Γκεβάρα και η εμπειρία που αποκόμισε στη χώρα χαρακτηρίζεται ως σημείο πολιτικής καμπής για τον ίδιο.

Επανάσταση στην Κούβα

Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 1954, ο Γκεβάρα ταξίδεψε στο Μεξικό, που αποτελούσε κοινό προορισμό εξόριστων Λατινοαμερικανών, από χώρες όπως το Πουέρτο Ρίκο, το Περού, η Βενεζουέλα, η Γουατεμάλα και η Κούβα. Στην πόλη του Μεξικού, συνάντησε τον Κουβανό εξόριστο Νίκο Λόπες, γνώριμό του από την περίοδο της παραμονής του στη Γουατεμάλα, ενώ επανασυνδέθηκε και με την Ίλδα Γκαδέα. Προκειμένου να συντηρείται οικονομικά, εργάστηκε ως γιατρός και ως

φωτογράφος, εν μέσω πολλαπλών επαγγελματικών κρίσεων και οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπισε κατά διαστήματα. Το καλοκαίρι του 1955, ήρθε σε επαφή με τον αδελφό του Φιδέλ Κάστρο, Ραούλ, από τον οποίο πληροφορήθηκε την επικείμενη άφιξη του Κάστρο στο Μεξικό. Στις αρχές Ιουλίου του 1955, ο Γκεβέρα συνάντησε για πρώτη φορά τον Φιδέλ Κάστρο, ο οποίος ήταν αρχηγός των "*Μονκαντίστας*", και είχε καταφύγει στο Μεξικό μετά την αποφυλάκισή του, αποτέλεσμα της χάρης που του δόθηκε από τον Μπατίστα. Την πρώτη συνάντησή τους ακολούθησαν πολυάριθμες συναντήσεις και συζητήσεις γύρω από την πολιτική κατάσταση στη Λατινική Αμερική και το ενδεχόμενο της οργάνωσης μίας επανάστασης ενάντια στη δικτατορία του Μπατίστα. Την ίδια περίπου περίοδο, η Γκαδέα του ανακοίνωσε πως ήταν έγκυος και ο Γκεβέρα της πρότεινε γάμο, ο οποίος τελέστηκε τελικά στις 18 Αυγούστου 1955, στο ληξιαρχείο του μεξικανικού χωριού Τεποτσοτλάν.

Πεπεισμένος πως ο Κάστρο είχε τις προϋποθέσεις να αποτελέσει ένα χαρισματικό ηγέτη της κουβανικής επανάστασης, ο Γκεβέρα συμμετείχε στο κίνημα της 26ης Ιουλίου, με στόχο την ένοπλη δράση για την ανατροπή του κουβανικού καθεστώτος. Ο Γκεβέρα συμφώνησε να τους συνοδεύσει με την ιδιότητα του γιατρού, ωστόσο έλαβε κανονικά μέρος στην στρατιωτική εκπαίδευση των ανταρτών, το βασικό στάδιο της οποίας ξεκίνησε στις αρχές το, υπό τις οδηγίες του Μεξικανού παλαιστή Αρσάνιο Βαγένας σε ζητήματα εκγύμνασης και αυτοάμυνας, καθώς και του πρώην συνταγματάρχη του Ισπανικού Δημοκρατικού Στρατού, Αλπέρτο Μπάγιο. Στα απομνημονεύματα του Μπάγιο, πληροφορούμαστε πως ο Γκεβέρα επέδειξε

μεγάλη θέληση κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, αποτελώντας τον καλύτερο μαθητή του. Την ίδια περίοδο, θεωρείται πιθανό πως απέκτησε το παρωνύμιο *Τσε*, εξαιτίας της συχνής χρήσης της λέξης *che* που έκανε ο ίδιος μιλώντας, έκφραση που αν και είχε εισαχθεί στη γλώσσα των Αργεντινών, φαινόταν αστεία στους Κουβανούς.

Στις 25 Νοεμβρίου του 1956, 82 επαναστάτες, μεταξύ αυτών και ο Τσε Γκεβάρα, ταξίδεψαν με το πλοιάριο *Granma*, από τον ποταμό Τούξπαν του Μεξικού με προορισμό την Κούβα, στην οποία έφθασαν τελικά στις 2 Δεκεμβρίου. Κατά την απόβασή τους, δέχθηκαν επίθεση από τα στρατεύματα του καθεστώτος, από την οποία επέζησαν 15-20 αντάρτες που κατάφεραν να ανασυνταχθούν και να καταφύγουν στα βουνά της Σιέρρα Μαέστρα. Με σημείο εκκίνησης την επίθεση αυτή, ο ρόλος του Τσε Γκεβάρα στον ανταρτοπόλεμο διαφοροποιήθηκε σταδιακά, αντιλαμβανόμενος ο ίδιος όλο και λιγότερο ως μοναδικό καθήκον του την ιατρική συμπαράσταση, και λαμβάνοντας ενεργό μέρος στις ένοπλες δραστηριότητες των επαναστατών. Η αποφασιστικότητά του και οι ικανότητές του, σύντομα οδήγησαν στην άνοδό του στην ιεραρχία του αντάρτικου σώματος, κερδίζοντας το σεβασμό των υπολοίπων ανταρτών, χωρίς να απουσιάζει και το αίσθημα του φόβου που προκαλούσε ενίοτε η σκληρότητά του, υπεύθυνος ο ίδιος για εκτελέσεις ανταρτών που λειτουργούσαν ως πληροφοριοδότες του κουβανικού καθεστώτος. Υπήρξε ο πρώτος αντάρτης στον οποίο δόθηκε το αξίωμα του *Κομαντάντε* του Επαναστατικού Στρατού της Κούβας, στις 21 Ιουλίου 1957. Αν και μέχρι τότε αποτελούσε έναν απλό οπλίτη, χωρίς να έχει διακριθεί ιδιαίτερος σε στρατιωτικό επίπεδο αλλά

έχοντας επιδείξει γενναιότητα και αρχηγικές δεξιότητες, ο Κάστρο του εμπιστεύτηκε την ηγεσία της Δεύτερης Φάλαγγας του αντάρτικου στρατού, έχοντας έτσι μόνο τον *Κομαντάντε εν Σέφε* Φιδέλ Κάστρο ως ανώτερό του.

Πρώτος σταθμός στο Κονγκό

Πρώτος σταθμός του Τσε Γκεβάρα, μετά τη φυγή του από την Κούβα υπήρξε το Κονγκό, ενισχύοντας και βοηθώντας οργανωτικά τον Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό. Μαζί με τον δεύτερο στην ιεραρχία Βίκτωρ Ντρέκε και δώδεκα ακόμα Κουβανούς πολεμιστές, έφθασε εκεί στις 24 Απριλίου του 1965, ενώ λίγο αργότερα ακολούθησαν και άλλοι Κουβανοί, συνθέτοντας συνολικά μία φάλαγγα με περισσότερα από εκατό μέλη. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Αλγερίας εκείνη την περίοδο και φίλο του, Αχμέντ Μπεν Μπέλα, «η κατάσταση που κυριαρχούσε στην Αφρική, η οποία φαινόταν να διαθέτει μεγάλη δυναμική για μία επανάσταση, οδήγησε τον Τσε στο συμπέρασμα πως η Αφρική αποτελούσε τον αδύναμο κρίκο του ιμπεριαλισμού. Ήταν λοιπόν στην Αφρική που αποφάσιζε να αφιερώσει τις προσπάθειές του». Η έλλειψη οργάνωσης και συνοχής των κονγκολέζικων δυνάμεων καταγράφεται στα ημερολόγια του Τσε Γκεβάρα ως ο κύριος λόγος της αποτυχίας της επανάστασης.

Στα τέλη του έτους, εγκατέλειψε το Κονγκό, μαζί με τους επιζώντες της κουβανικής ομάδας και πέρασε τους επόμενους έξι μήνες στο Νταρ ες Σαλάμ της Τανζανίας. Στο διάστημα αυτό, ολοκλήρωσε μία σειρά χειρόγραφων σημειώσεων σχετικά με την εμπειρία του στο Κονγκό,

ενώ εργάστηκε επίσης πάνω σε δύο ακόμα βιβλία, φιλοσοφικών και οικονομικών σημειώσεων. Το Φεβρουάριο του 1966 ταξίδεψε μεταμφιεσμένος και με πλαστό διαβατήριο, με προορισμό την Πράγα. Εκεί άρχισε να επεξεργάζεται την ιδέα ενός νέου αντάρτικου στη Λατινική Αμερική, με αρχικό στόχο το Περού και αργότερα εστιάζοντας στη Βολιβία.

Εγκατάσταση στη Βολιβία

Μετά από μία σύντομη παραμονή στην Αβάνα, ο Γκεβέρα εγκαταστάθηκε στην Βολιβία και ειδικότερα στην ορεινή περιοχή Νιανκαουασού, όπου επρόκειτο να οργανωθεί ο πυρήνας του αντάρτικου στρατού, του οποίου τα μέλη είχαν εκπαιδευτεί νωρίτερα στην Κούβα. Ο Τσε κατέγραψε τα βιώματά του εκείνο το διάστημα, στον ελεύθερο χρόνο που διέθετε, κρατώντας τις σημειώσεις που αργότερα εκδόθηκαν σε βιβλίο. Οι συγκρούσεις με τον βολιβιανό στρατό ήταν τακτικές. Ο Τσε Γκεβέρα και οι αντάρτες του δεν κατάφεραν να προσελκύσουν τους φτωχούς Βολιβιανούς αγρότες και η προσπάθειά του να φέρει την επανάσταση και στην Βολιβία κατέληξε σε αποτυχία. Ένας σημαντικός λόγος για την αποτυχία αυτή ήταν το γεγονός ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Βολιβίας δεν τον υποστήριξε στην προσπάθειά του. Επιπλέον, ιδιαίτερης σημασίας υπήρξε και η ενίσχυση του βολιβιανού στρατού από τις Ηνωμένες Πολιτείες

Τα τελευταία λόγια του Γκεβαρα

Στις 8 Οκτωβρίου, η ομάδα των ανταρτών καθοδηγούμενη από τον Τσε Γκεβέρα, περικυκλώθηκε.

Κατά τη διάρκεια της τελικής μάχης, στην περιοχή του φαραγγιού του Τσούρο, η ομάδα αναγκάστηκε να διασκορπιστεί και ο Γκεβάρα τραυματίστηκε στη δεξιά κνήμη, ενώ συγχρόνως το όπλο του αχρηστεύτηκε από έναν πυροβολισμό. Τελικά συνελήφθη και αργότερα μεταφέρθηκε στον πλησιέστερο οικισμό Λα Ιγκέρα. Την καταδίωξη του Τσε Γκεβάρα στη Βολιβία παρακολουθούσε επίσης η CIA, με επικεφαλής τον πράκτορα Φέλιξ Ροδρίγκες, ο οποίος μετέφερε την πληροφορία της σύλληψής του στο αρχηγείο της υπηρεσίας του και σύντομα μετέβη ο ίδιος στη Λα Ιγκέρα.

Μετά από μερικές ανακρίσεις στο σχολείο του χωριού, ο αιχμάλωτος Γκεβάρα δολοφονήθηκε, στις 9 Οκτωβρίου 1967, από τον υπαξιωματικό του βολιβιανού στρατού Μάριο Τεράν. Ο συγκεκριμένος αρχικά δίστασε να εκτελέσει την εντολή για τη δολοφονία του αλλά τελικά πυροβόλησε τον αιχμάλωτο, ο οποίος φέρεται να του είπε «Ήρθατε να με σκοτώσετε. Ρίξε, δειλέ, έναν άντρα θα σκοτώσεις». Ο θάνατός του σημειώθηκε λίγο μετά τη 1:00 το μεσημέρι. Στην Κούβα, ο Φιδέλ Κάστρο κράτησε αρχικά επιφυλακτική στάση απέναντι στην είδηση του θανάτου του, ωστόσο στις 15 Οκτωβρίου, αποδέχτηκε το γεγονός, μετά από την εμφάνιση φωτογραφικών αποδείξεων.

Πυροβόλησέ με, δειλέ, θα σκοτώσεις απλά έναν άνθρωπο»: Αυτές ήταν οι τελευταίες λέξεις του Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, πριν σωριαστεί νεκρός από τις σφαίρες ενός βολιβιανού υπαξιωματικού και κατόπιν διαταγής του πράκτορα της CIA Φελίξ Ροντρίγκες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Εγκυκλοπαίδεια (Πάπυρος Λαρούς)
- Βικιπαίδεια(Μαχάτμα Γκάντι)
- WWW.SANSIMERA.GR
- Βικιπαιδεία(<http://el.wikipedia.org/wiki>)
- Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό
- Εγκυκλοπαίδεια (Πάπυρος Λαρούς)
- Βικιπαίδεια (Μητέρα Τερέζα)
- www.iefimerida.gr
- Παγκόσμια Εγκυκλοπαίδεια
- Η Μηχανή του χρόνου
- <http://el.wikipedia.org>
- <http://www.sansimera.gr>